

Držet jednotný úzus při přepisu téhož jména, proto se nezřídka užívá několik podob, např. franc. *Julien* Жулиен / Жулиен, angl. *William* Вилям / Вилиам, slov. *Hviezdoslav* Хвіздо-слав / Хвездослав apod. Pravopisná norma dává přednost tvarům, jež nejsou v rozporu se zásadami hláskových kombi- nací v bulharštině, tedy tvarům: Жулиен, Вилям, Хвездо- слав.

Transkripce však není důsledným principem při přepisu ci- zích vlastních jmen, někdy se objevují i prvky transliterace, např. *London London*, ale Ландън маразин *London Magazi- ne*. U jmen některých známých evropských měst se užívají vzi- té tvary, jež nejsou transkripci ani transliteraci původních tva- rů, slov. např. Лариж *Paris*, ale Еко льо Пари *Echo de Paris*; Виена *Wien*, ale Винер цаитунг *Wiener Zeitung* apod. Ruská osobní jména na -ий, -ий, -ий se často přepisují bez -и, např. Бе- лиски, Маяковски, Бедни.

Nedůsledná je též transkripce bulharských jmen latinkou užívána v Bulharsku. Užívá se transkripce francouzská nebo anglická, případně smíšená. Např. příjmení Рачев se píše v těchto podobách: *Rachev, Raichev, Raitschev, Racheff, Ra- chef, Raitschef* apod. Podle nově přijaté normy je přepis bul- harských jmen do latinky v Bulharsku založen na transliterac- ni normě české a charvátské s anglickými prvky pro přepis šeplyvých souhlásek.

Dosud není zcela ustálen pravopis vlastních jmen osob, po- nichž byly nazvány vědecké objevy; tato jména, vesměs ve tvarech přivlastňovacích adjektiv, se píše někdy s malým, jin- dy s velkým začátečním písmenem, např. питратопова теорѣ- ма (Литратопова теорѣма), кант-латпласова хипотѣза (Кант-Латпласова хипотѣза), конѣрникова систѣма, бѣздо- ва бѣрлет апод. V poslední době se spisovná norma příklání ke tvarům s malým písmenem.

Uvozovky se v bulharském pravopisu užívají mnohem čas- těji než v češtině. Kromě označení citátů a přímé řeči se větši- nou užívají v označení názvů ulic, institucí, titulů uměleckých děl, článků, časopisů apod., slov. фабрика «Ернст Тегман», загла «България», улица «Шинка», площад «Слабѣиков», дѣл, цѣлѣна, «Атлас», книгата за Сиблин», галѣ- рия «Университѣтка» apod. Časté užívání uvozevek tak zá- roven slouží k odlišení vlastních jmen osobních a zeměpis- ných od názvů organizací a institucí, které nesou jejich jméno, např. «Среден» победн, «Витоса» 3:0. Среден поразил Вито- џу 3:0.

§11 Psaní uvozevek

§12 Přepis cizích vlastních jmen

Při přepisu cizích vlastních jmen, jejichž původní grafická podoba je psána latinkou, užívá bulharština vesměs trans- kripci. Transliterace je omezena jen na některé speciální ob- lasti, např. při vydávání pasů, při telegrafických sděleních a v knihovnictví. Při širokém užívání transkripce lze sjezí do-